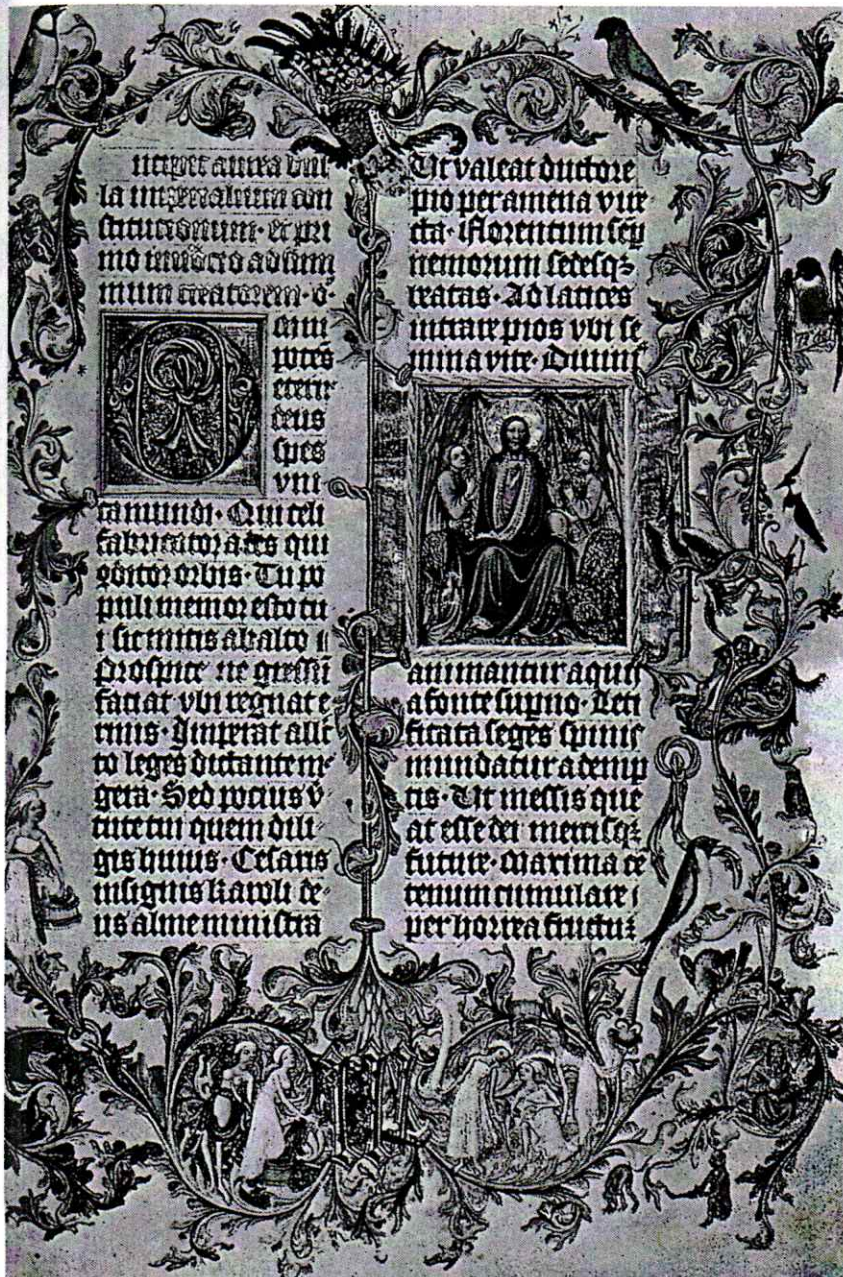

la IV. z roku 1356. Karel IV. překonal počáteční odpor říšských knížat a bula pak platila jako základní říšský zákon až do zániku této instituce v roce 1806. K nejdůležitějším ustanovením patřila pravidla volby římského krále, podle nichž ke zvolení stačila prostá většina kurfiřtských hlasů. Právně byl vymezen i vztah kurfiřtů ke králi. Sbor kurfiřtů se stal jakýmsi poradním sborem královým. Výjimečné postavení českého krále bylo obsaženo v usnesení o nástupnictví. Zatímco v případě všech světských kurfiřtství, v nichž by vymřel vládnoucí rod, měl římský král právo rozhodnout o nástupnictví podle své úvahy, české kurfiřtství náleželo českému králi, který byl vybrán svobodnou volbou domácích stavů. Zákoník také stanovil soudní svrchovanost českého státu, což neměl žádný jiný útvar v říši.

V říšské i v evropské politice mohl Karel IV. dosahovat určitých úspěchů jen díky tomu, že se opíral o silnou rodovou doménu, již tvořilo České království s přidruženými zeměmi. Není proti divu, že o toto rodové panství tolik pečoval. Tak jako se v říši opíral o sílu

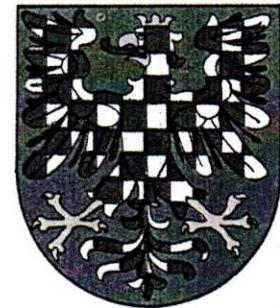
Titulní list Zlaté buly císaře Karla IV.

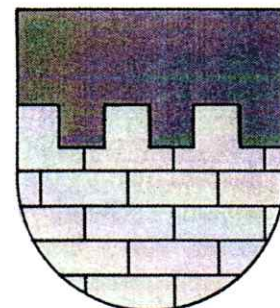
ERBY ZEMÍ
KORUNY ČESKÉ

ČECHY

MORAVA

HORNÍ LUŽICE

DOLNÍ LUŽICE